

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 5919 din data de 08.05.2023

22/05/2023

Biroul permanent al Senatului

212 / 11 Mai 2023

Domnului Mario-Ovidiu Oprea

Secretar general al Senatului României

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 1253 din 14 martie 2023 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și a Legii nr. 227/2015 privind Codul de procedură fiscală (b 119/6.03.2023)*, în vederea avizării, vă comunicăm că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 2 mai 2023 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

Astfel, Comisia a apreciat că inițiativa legislativă pornește de la premise care nu sunt argumentate prin date statistice, nici cu titlu exemplificativ, deși se face referire la unități administrativ-teritoriale la nivelul cărora s-au acumulat „sute sau chiar mii de procese verbale de constatare a contravențiilor”. Cu toate acestea, s-a apreciat că dificultatea și gradul insuficient de recuperare a creanțelor bugetare, chiar la bugetul statului, rămâne o realitate care poate fi îmbunătățită.

Totodată, s-a observat că proiectul nu aduce o „clarificare” a textului normativ, așa cum se afirmă în expunerea de motive, ci propune o **modificare de fond a soluției normative**, o înlocuire a reglementării actuale - care *obligă* autoritatea publică locală, în cazul în care nu există posibilitatea executării silit, să sesizeze instanța în a cărei circumscripție domiciliază contravenientul, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în

Tel: (+40)21-311.69.32

Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro

Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

folosul comunității - cu reglementarea unui *drept de opțiune*, lăsat la aprecierea organului de specialitate [organul din care face parte agentul constatat^{or} conform art. 39 alin. (1) lit. a)] al unității administrativ-teritoriale, în ceea ce privește sesizarea instanței pentru înlocuirea amenzii cu prestarea activității comunitare. În acest sens sunt modificările propuse ale **art. 9 alin. (3)** și ale **art. 39¹ alin. (1)**.

Nu rezultă din textele propuse niciun criteriu obiectiv în funcție de care organul de specialitate ar putea aprecia să *nu* solicite înlocuirea amenzii cu activitățile în folosul comunității. Or, în aceste condiții, este puțin probabil ca organul de specialitate, și anume organul din care face parte agentul constatat^{or}, să își asume renunțarea pur și simplu la alternativa activității în folosul comunității. Nu este exclusă nici posibilitatea aplicării subiective a normei, care ar lăsa autorităților locale libertatea de a decide când și împotriva cui ar solicita transformarea amenzii în zile de activitate comunitară.

De asemenea, Comisia a apreciat că măsura legislativă propusă nu conduce la atingerea scopului sancțiunii contravenționale, astfel cum acesta a fost subliniat chiar de inițiatori, în expunerea de motive: *„acela de a atrage atenția asupra unor acte sau fapte discordante cu ordinea publică sau cu regulile de bună conduită și de a aplica pedepse menite să educe și să prevină astfel de acte/fapte. Or, prin neexecutarea sancțiunilor aplicate scopul legii nu poate fi atins”*, atâta vreme cât, practic, este suficient ca cel sancționat să se sustragă executării silite („nu există posibilitatea executării silite”) pentru ca sancțiunea contravențională însăși să poată rămâne fără niciun efect.

Cu toate acestea, deși în proiect modificarea de soluție legislativă preconizată prin propunerile de la art. 9 alin. (3) și art. 39¹ alin. (1) nu apare a fi legată, prin vreo condiționare, de introducerea noului articol 39², în raport cu expunerea de motive s-ar putea aprecia că transformarea *obligăției* de a cere înlocuirea amenzii cu munca în folos comunitar într-o *opțiune* a organului de specialitate al UAT a fost gândită de inițiatori ca intervenind atunci când există indicii că nici înlocuirea amenzii cu activitatea în folos comunitar nu dă rezultate – fie când contravenientul refuză să o presteze, fie când acesta nu mai locuiește la domiciliul/reședință din procesul-verbal de contravenție, iar găsirea acestuia, prin raportare la mijloacele și competența materială și teritorială limitată a autorității publice locale, devine imposibilă sau nerentabilă din punct de vedere al raportului cost/beneficii.

Or, în această ipoteză, Comisia a considerat că textul ar trebui să reflecte corespunzător și în mod clar situațiile în care organul de specialitate poate opta să renunțe la demersul judiciar de transformare a amenzii în activitate în folos comunitar, iar această renunțare să atragă după ea obligativitatea transmiterii titlului de creanță reprezentat de procesul-verbal de contravenție

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

către ANAF, pentru valorificarea de către acesta, posibilitate nou reglementată prin introducerea art. 39².

La art. 39¹ inițiatorii mai propun și modificarea alin. (2), potrivit căruia, *de lege lata*, „În cazul în care contravenientul, citat de instanță, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității pe o durată maximă de 50 de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, de 25 de ore.”

Se propune înlocuirea părții finale a textului în care se stabilește durata maximă a orelor de activitate cu sintagma „stabilind un număr de ore proportional cu amenda neachitată”.

Modificarea propusă este justificată de „conflictul juridic” cu prevederea similară din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, unde se prevede la art. 3 alin. (1) că „sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității se execută după programul de muncă ori, după caz, programul școlar al contravenientului, pe o durată cuprinsă între 50 de ore și 300 de ore, de maximum 3 ore pe zi, iar în zilele nelucrătoare de 6-8 ore pe zi.”

Or, pentru a realiza corelarea celor două norme și pentru a înlătura „conflictul”, este indicat, potrivit normelor de tehnică legislativă, să se facă trimitere la actul normativ sau la reglementarea generică a regimului juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, formularea propusă – „stabilind un număr de ore proportional cu amenda neachitată” - fiind o variantă care nu aduce niciun beneficiu reglementării (proportionalitatea fiind implicită și deci superfluă), nu stabilește un criteriu concret care să poată fi utilizat la determinarea numărului de ore de activitate comunitară și nu elimină necesitatea interpretării legii în corelație cu O.G. nr. 55/2002.

Se propune introducerea unui articol nou în O.G. nr. 2/2001, art. 39², care reglementează, în esență, posibilitatea consiliului local de a hotărî renunțarea UAT la executarea sancțiunii contravenționale și „transmiterea” creanței în vederea executării către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în beneficiul bugetului de stat.

Din cuprinsul alin. (2) și alin. (3) rezultă că renunțarea poate avea loc atunci când:

- nu există posibilitatea executării silite și (cumulativ)

- nu există posibilitatea prestării activității în folosul comunității, fie în situația în care contravenientul și-a exprimat refuzul de a presta activități în folosul comunității, fie pentru că s-a dovedit imposibilă localizarea persoanei fizice la adresa de domiciliu/reședința înscrisă în procesul-verbal de contravenție.

Tel: (+40)21-311.69.32

Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro

Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

În ceea ce privește imposibilitatea executării silit, Comisia a apreciat că, față de prevederile art. 221 din Codul de procedură fiscală, aceasta trebuie constatată nu doar în raport cu unitatea administrativ-teritorială care a emis procesul-verbal de contravenție și care urmărește executarea titlului, ci și în raport cu alte unități administrativ-teritoriale unde debitorul (contravenientul) are bunuri disponibile.

În acest sens, art. 221 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală prevede *reguli speciale privind executarea silită a creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local*, în sensul că:

- autoritățile administrației publice locale sunt obligate să colaboreze și să efectueze procedura de executare silită a creanțelor fiscale datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.
- în situația în care debitorul nu are bunuri urmăribile pe raza teritorială a respectivei unități administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii unității administrativ-teritoriale a municipiului, competența pentru efectuarea procedurii de executare silită revine organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile urmăribile.
- organul fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale care administrează creanțele fiscale ale bugetului local al unei unități administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziune administrativ-teritorială a municipiului, denumit **autoritate solicitantă**, solicită, în scris, organului fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale în a cărui rază teritorială se află situate bunurile mobile sau imobile, denumit **autoritate solicitată**, efectuarea procedurii de executare silită.
- sumele realizate prin executare silită se virează autorității solicitante.

În cazul în care consiliul local renunță la executare în favoarea ANAF, adoptând o hotărâre în acest sens, Comisia a apreciat că ceea ce trebuie comunicat ANAF, în afară de hotărârea consiliului local, sunt și titlurile executorii - procesele-verbale de contravenție [alin. (5)].

În ceea ce privește completarea **Codului de procedură fiscală** cu un nou articol, **art. 221¹**, (la art. II al proiectului), textul propus face referire în alin. (1) despre *renunțarea la stingerea „sumelor”* în favoarea organului fiscal central.

Comisia a apreciat impropriu formularea de la alin. (1), renunțarea „în favoarea ANAF” vizând executarea silită, iar nu stingerea creanțelor, care ar lăsa fără obiect orice act de executare viitor.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Propunerea de preluare de către ANAF, în vederea executării în favoarea bugetului de stat, a titlurilor executorii reprezentate de procese verbale de stabilire a amenzilor contravenționale ce nu au putut fi executate de organul fiscal local este o problemă de oportunitate.

La alineatul 3, se prevede că „alineatele (7) și (8) ale art. 221 nu sunt aplicabile procedurii de renunțare reglementată potrivit prezentului articol”.

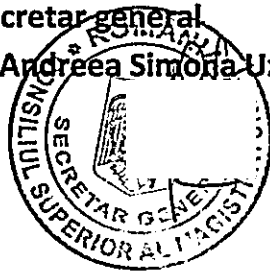
Or, alineatul (7) al art. 221 prevede când poate autoritatea locală solicitată cu executarea silită să refuze efectuarea procedurii:

- a) titlul executoriu nu este valabil;
- b) cererea nu conține toate informațiile prevăzute la alin. (4).

Nu rezultă din expunerea de motive și nici din ansamblul reglementării propuse care este rațiunea pentru înlăturarea aplicării alineatului (7) al art. 221, care ar da posibilitatea ANAF de a refuza investirea sa cu executarea silită la care a renunțat unitatea administrativ-teritorială, în situația în care titlul executoriu nu este valabil. În cazul în care s-ar adopta propunerea de preluare a executării silite de către ANAF, este necesar a fi reanalizată și posibilitatea acestei instituții de a refuza preluarea procedurii de executare silită.

Cu deosebită considerație,

Secretar general
Judecător **Andreea Simona Uzlău**

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011